

27.4.2015

B8-0364/2015

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Rana Plaza -rakennuksen romahtamisen toisesta vuosipäivästä ja
kestävyyssopimuksen tilanteesta
(2015/2589(RSP))

**Gabriele Zimmer, Anne-Marie Mineur, Paloma López Bermejo,
Patrick Le Hyaric, Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Lola Sánchez
Caldentey, Malin Björk, Eleonora Forenza, Kateřina Konečná,
Rina Ronja Kari, Younous Omarjee, Curzio Maltese, Marisa Matias,
Stefan Eck, Fabio De Masi, Josu Juaristi Abaunz, Marina Albiol Guzmán,
Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy, Ángela Vallina,
Sofia Sakorafa, Kostas Chrysogonos, Helmut Scholz, Martina Michels**
GUE/NGL-ryhmän puolesta

B8-0364/2015

Euroopan parlamentin päätöslauselma Rana Plaza -rakennuksen romahtamisen toisesta vuosipäivästä ja kestävyys sopimuksen tilanteesta (2015/2589(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisen julkilausuman toimien jatkamisesta ja kestävyys sopimuksesta työntekijöiden oikeuksien ja tehtaiden turvallisuuden parantamiseksi jatkuvasti Bangladeshin valmisvaate- ja neuleteollisuudessa, jonka allekirjoittivat Genevessä 8. heinäkuuta 2013 Bangladeshin hallituksen, Euroopan unionin sekä Kansainvälisen työjärjestön (ILO) edustajat,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2014 esitetyn komission teknisen kehityskertomuksen toimien jatkamisesta ja kestävyys sopimuksesta Bangladeshin valmisvaate- ja neuleteollisuuden työntekijöiden oikeuksien ja tehtaiden turvallisuuden jatkuvaksi parantamiseksi,
- ottaa huomioon ITUC:n (International Trade Union Confederation) julkaisun, jossa tarkastellaan Bangladeshin vuoden 2013 työlainsäädäntöä (”A review of the 2013 Bangladesh Labour Act”),
- ottaa huomioon Bangladeshin kestävyys sopimuksen seurantakokouksen, joka pidettiin 20. lokakuuta 2014 Brysselissä,
- ottaa huomioon ITUC:n, UNI Global Unionin ja IndustriALLin yhteisen julkaisun Bangladeshin kestävyys sopimuksen arvioinnista, jota päivitettiin maaliskuussa 2015,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimuksen N:o 81 ammattien tarkastuksesta, yleissopimuksen N:o 87 ammatillisesta järjestäytymisvapaudesta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelusta sekä ILO:n yleissopimuksen N:o 98 järjestäytymisoikeudesta ja kollektiivisesta neuvottelu-oikeudesta,
- ottaa huomioon marraskuussa 2013 tehdyn sopimuksen käytännön järjestelyistä maksettaessa korvauksia Rana Plazan onnettomuuden uhreille ja heidän perheilleen,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimuksen N:o 121 työtaturmien korvaamisesta,
- ottaa huomioon liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat sekä monikansallisia yrityksiä koskevat OECD:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon Bangladeshissa toukokuussa 2013 allekirjoitetun palo- ja rakennusturvallisuussopimuksen,
- ottaa huomioon Alankomaiden, Ranskan, Tanskan, Saksan, Yhdistyneen kuningaskunnan, Italian ja Espanjan 26. kesäkuuta 2014 Pariisissa pidetyssä OECD:n kokouksessa antaman yhteisen julkilausuman, jossa kehoitettiin lisäämään korvauksia romahtaneen Rana Plaza -rakennuksen uhreille,

- ottaa huomioon kehitysyhteistyön eurooppalaisen teemavuoden ja vaatetusalan toimitusketjun vastuullista hallinnointia koskevan lippulaiva-aloitteen,
  - ottaa huomioon EU:n yleisen suosituimmuusjärjestelmän, jossa Bangladesh saa yhtenä vähiten kehittyneistä maista tullittoman ja kiintiöttömän pääsyn unionin markkinoille "Kaikkea paitsi aseita" -aloitteen kautta,
  - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Bangladeshin kansantasavallan välisen kumppanuutta ja kehitystä koskevan yhteistyösopimuksen,
  - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 26. kesäkuuta 2014 antaman päätöslauselman, jolla perustetaan hallitusten välinen työryhmä kehittämään kansainvälisesti sitovaa välinettä monikansallisten yhtiöiden toiminnan sääntelemiseksi,
  - ottaa huomioon aiemmat Bangladeshista antamansa päätöslauselmat, erityisesti 17. tammikuuta 2013¹, 14. maaliskuuta 2013², 21. marraskuuta 2013³, 16. tammikuuta 2014⁴ ja 18. syyskuuta 2014⁵ annetut päätöslauselmat,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että 24. huhtikuuta 2015 tuli kuluneeksi kaksi vuotta siitä, kun Rana Plaza -rakennus romahti Sayarissa Bangladeshissa, jolloin kuoli 1 134 ihmistä ja loukkaantui noin 2 500, ja monet loukkaantuneista vammautuivat väliaikaisesti tai pysyvästi; toteaa, että Rana Plaza oli yksi maailman pahimmista teollisuuskatastrofeista, mutta se ei kuitenkaan ollut Bangladeshin ensimmäinen kuolonuhreja aiheuttanut teollisuusonnettomuus, joka aiheutui jatkuvasta ja järjestelmällisestä terveys- ja turvanormien laiminlyönnistä sekä työntekijöiden ja ammattiliittojen oikeuksien jättämisestä huomiotta;
- B. toteaa, että 31. tammikuuta 2015 ainakin 13 työntekijää kuoli muovitehtaan tulipalossa Dhakassa; toteaa, että 8. lokakuuta 2014 seitsemän ihmistä kuoli tulipalossa Aswad Composite Mills -yrityksessä, joka toimitti kankaita muille Bangladeshin tehtaille sellaisten vaatteiden valmistamista varten, jotka on tarkoitettu Pohjois-Amerikan ja Euroopan asiakkaille, kuten Walmartille, Gapille, H&M:lle ja Carrefourille; ottaa huomioon, että 24. marraskuuta 2012 Dhakan ulkopuolella sijaitsevan Tazreen Fashion -tehtaan, jonka asiakkaisiin kuului C&A, tulipalossa kuoli 112 ihmistä; toteaa, että Clean Clothes -kampanjan ja SOMO:n mukaan lähes 600 työntekijää kuoli 245 tulipalossa Bangladeshissa vuoden 2006 ja vuoden 2013 alun välisenä aikana;
- C. toteaa, että 29 globaalilla tuotemerkillä oli ollut hiljattain tai oli parhaillaan tilauksia Rana Plaza -rakennuksessa sijainneiden tekstiili- ja vaatetehtaiden kanssa katastrofin tapahtumahetkellä; toteaa, että UNI Global Unionin mukaan Rana Plaza -rakennuksessa oli havaittu halkeamia juuri ennen huhtikuun 24. päivää 2013, mikä johti rakennuksen

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0026.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0100.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0516.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0045.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0024.

väliaikaiseen sulkemiseen; toteaa, että Rana Plazassa työskennelleet vaatealan työntekijät pakotettiin jatkamaan työtä seuraavana päivänä;

- D. toteaa, ettei mikään rahasumma voi korvata rakkaitaan menettäneiden tuskaa; toteaa, että katastrofien seurauksena kuolleiden ja loukkaantuneiden perheiden korvaukset ovat kuitenkin keskeisiä perheiden taloudellisen selviytymistaistelun kannalta; panee merkille, että kaksi vuotta Rana Plazan katastrofin jälkeen korvaus on edelleen polttava kysymys; toteaa, että kaikkien vaatimusten korvaamiseen kokonaan tarvittavaksi summaksi määritettiin 30–40 miljoonaa dollaria; ottaa huomioon, että helmikuussa 2015 asiaan liittyvillä suorituksilla oli kerätty 21,5 miljoonaa dollaria, joten tavoitteesta puuttui vähintään 8,5 miljoonaa dollaria;
- E. toteaa, että elokuussa 2014 Tuba Groupin tekstiilityöntekijät aloittivat nälkälakon, koska he eivät olleet saaneet palkkaa kolmeen kuukauteen; panee merkille, että Tuba Group kuuluu samaan yhtiöön, joka omisti Tazreen Fashionin, jonka tehtaassa kuoli yli 100 työntekijää vuonna 2012 sattuneessa tulipalossa; toteaa, että asianomaisille työntekijöille ei ole vielä maksettu riittävää korvausta;
- F. toteaa, että Rana Plaza nosti esiin nykyiset puutteet toimitusketjujen avoimuudessa ja jäljitettävyydessä;
- G. panee merkille, että Bangladeshin valmisvaateteollisuus työllistää 4 miljoonaa henkeä, joista 80 prosenttia on naisia; toteaa, että EU on Bangladeshin suurin vaatteiden vientialue ja Yhdysvallat on toiseksi suurin;
- H. toteaa, että Rana Plazan katastrofin ja sitä seuranneen julkisen protestin seurauksena tehtiin erilaisia aloitteita Bangladeshin valmisvaateteollisuuden tilanteen parantamiseksi; toteaa, että näihin aloitteisiin kuuluu kestävyyttä koskeva sopimus, jonka EU allekirjoitti yhdessä Bangladeshin kanssa heinäkuussa 2013, tuotemerkkien ja ammattiliittojen välinen palo- ja rakennusturvallisuutta koskeva sopimus, joka allekirjoitettiin toukokuussa 2013, sekä sopimus käytännön järjestelyistä maksettaessa korvauksia Rana Plazan onnettomuuden uhreille ja heidän perheilleen, joka allekirjoitettiin marraskuussa 2013;
- I. toteaa, että kestävyyssopimus perustuu nykyisille sitoumuksille, jotka liittyvät työntekijöiden oikeuksien ja työturvallisuuden noudattamiseen sekä vastuullisten liiketoimintamallien tukemiseen ja edistämiseen; toteaa, että palo- ja rakennusturvallisuutta koskeva sopimus on viisivuotinen, itsenäinen ja oikeudellisesti sitova sopimus globaalien tuotemerkkien ja vähittäiskauppioiden sekä ammattiliittojen välillä ja sen tarkoituksena on saada Bangladeshissa aikaan turvallinen ja terveyden huomioon ottava valmisvaateteollisuus; toteaa, että Rana Plazan järjestelyn puheenjohtajana toimii ILO, sen ovat allekirjoittaneet kaikkien tärkeimpien sidosryhmien edustajat ja se muodostaa perustan uskottavalle, avoimelle ja riippumattomalle järjestelmälle Rana Plazan uhrien, heidän perheidensä ja heistä riippuvaisten henkilöiden tukemiseksi noudattaen työtapaturmien korvaamista koskevan ILO:n yleissopimuksen N:o 121 normeja; toteaa, että korvaus on tarkoitus maksaa avunantajien yhteisen rahaston kautta;

- J. toteaa, että saavutetusta jonkinasteisesta kehityksestä huolimatta kaikki kansainväliset toimijat tunnustavat yleisesti, että työntekijöiden ja ammattiliittojen oikeuksia loukataan edelleen vakavasti ja järjestelmällisesti Bangladeshissa; toteaa, että Bangladeshin työlainsäädäntöön vuonna 2013 tehdyt muutokset olivat hyvin rajallisia, ja sen vuoksi jäävät edelleen saavuttamatta kansainväliset normit, jotka koskevat yhdistymisvapautta, lakko-oikeutta sekä työehtosopimuksia samoin kuin oikeutta liittyä ammattiliittoon; toteaa, että nämä puutteet koskevat erityisesti vientiteollisuuden vapaa-alueita; toteaa, ettei Bangladeshin hallitus monista lupauksista huolimatta ole tähän mennessä esittänyt näitä muutoksia koskevia täytäntöönpanosääntöjä ja -asetuksia, vaikka se on luvannut tehdä niin; toteaa, että esimerkiksi ILO:n Better Work -ohjelman kaltaiset ohjelmat ja Bangladeshin sopimukseen kuuluva koulutusohjelma ovat riippuvaisia näiden sääntöjen ja asetusten antamisesta;
- K. toteaa, että vaikka uusia työtarkastajia onkin palkattu, hallitus ei saavuttanut tavoitettaan palkata 200 tarkastajaa vuoden 2013 loppuun mennessä eikä se ole saavuttanut sitä vielääkään; toteaa, että työtarkastuksista raportointi on epäsäännöllistä ja epätäydellistä;
- L. panee merkille, että ITUC on ilmaissut kasvavan huolensa siitä, että työnantajat kannustavat perustamaan niin kutsuttuja yritysten tai yritysjohton johtamia ammattiliittoja työntekijöiden johtamien liittojen asemesta; toteaa, että liiton muodostamiseen sovellettava 30 prosentin vähimmäisvaatimus on edelleen voimassa; toteaa, että ammattiliitot ovat käytännössä kiellettyjä vientiteollisuuden vapaa-alueilla, joilla työskentelee noin 400 000 työntekijää; toteaa, että vientiteollisuuden vapaa-alueita koskeva tämänhetkinen lainsäädäntöluonnos jatkaa tätä kieltoa ja pitää nämä alueet kansallisten työtarkastusten ulkopuolella;
- M. toteaa, että huolimatta minimikuukausipalkan nostosta 3 000 takasta (35 euroa) 5 300 takaan (62 euroa) marraskuussa 2013 Bangladeshin tekstiilityöntekijät eivät ansaitse elämiseen riittävää palkkaa, he kuuluvat edelleen maailman huonoimmin palkattuihin ja he joutuvat taistelemaan saadakseen rahansa riittämään; toteaa, että perustarpeiden täyttäminen vaatii arviolta 8 900 takaa (104 euroa); toteaa, että erilaisten raporttien mukaan 40–80 tekstiilitehtaista ei maksa tämänhetkistä lainmukaista minimipalkkaa;
- N. toteaa, että vuosi 2015 on kehitysyhteistyön eurooppalainen teemavuosi ja Bangladesh on edunsaaja EU:n yleisessä suosituvuusjärjestelmässä, jossa Bangladesh saa yhtenä vähiten kehittyneistä maista tullittoman ja kiintiöttömän pääsyn unionin markkinoille "Kaikkea paitsi aseita" -aloitteen kautta;
- O. toteaa, että Bangladesh on avoimuusindeksissä sijalla 136 kaikkiaan 177 maasta ja että korruptio on laajalle levinnyttä globaalissa vaatteiden toimitusketjussa ja siihen osallistuu poliittisia toimijoita sekä alueellisia ja monikansallisia yhtiöitä;
- P. toteaa, että Maailmanpankin mukaan köyhyydessä elävien määrä on Bangladeshissa vähentynyt kuluneen vuosikymmen aikana; toteaa, että tästä virallisesta vähenemisestä huolimatta maan 160 miljoonasta asukkaasta 53 miljoonaa elää edelleen köyhyydessä; toteaa, että Bangladesh on inhimillistä kehitystä mittaavan indeksin mukaan sijalla 142 kaikkiaan 187 maasta;

- Q. toteaa, että ammattiliitot ja työntekijöiden oikeudet ovat keskeinen osa ihmisoikeuksia; toteaa, että johtavat ihmisoikeusjärjestöt ovat panneet merkille Bangladeshin ihmisoikeustilanteen merkittävän huononemisen etenkin tammikuussa 2014 pidettyjen vaalien jälkeen; toteaa, että Bangladesh sai huonoimmat pisteet ITUC:n globaaleja oikeuksia koskevan indeksin mukaan, mikä osoittaa, ettei oikeuksia käytännössä taata;
- R. toteaa, että tehtaiden tulipalot, rakennusten romahtaminen ja muut työterveyteen ja -turvallisuuteen liittyvät tapaukset eivät rajoitu vain Bangladeshin valmisvaatealalle, vaan ne ovat vakavana ongelmana myös muissa kehittyvissä ja vähiten kehittyneissä maissa, joilla on vahva vientipainotteinen valmisvaateala;
1. toteaa, että työolojen ja -turvallisuuden parantamiseksi on viimein toteutettu kauan odotettuja ja oikeansuuntaisia toimia; pitää erittäin valitettavana, että ilmeisesti tarvittiin Rana Plazan mittakaavan katastrofi ja sitä seurannut julkinen protestointi, jotta voitiin ottaa ensimmäiset askeleet teollisuussuhteiden järjestelmän muuttamiseksi Bangladeshin valmisvaatealalla;
  2. muistuttaa, että Rana Plazan koordinoitukomitea perustui Rana Plazan avunantajien yhteisen rahaston, johon kerätään vapaaehtoisia avustuksia yrityksiltä ja muilta tahoilta korvausten maksamiseksi Rana Plazan katastrofin uhreille ja heidän perheilleen, ja että kaikkien vaatimusten korvaamiseksi tarvittavan summan arvioitiin olevan 30–40 miljoonaa dollaria; on tyrmistynyt siitä, että helmikuussa 2015 yritysten vapaaehtoiset lahjoitukset avunantajien yhteiseen rahastoon olivat yhteensä vain 21,5 miljoonaa dollaria ja että ainakin 8,5 miljoonaa dollaria puuttui vielä;
  3. toistaa 18. syyskuuta 2014 antamassaan päätöslauselemassaan esittämänsä kannan, jonka mukaan avunantajien yhteiseen rahastoon suoritettavien maksujen vapaaehtoisuus on jättänyt Rana Plazan uhrin pulaan ja että tarvitaan kiireellisesti pakollista mekanismia;
  4. kehottaa kaikkia tuotemerkkejä, jotka ovat hankkineet tuotteita Rana Plazasta tai joilla on merkittäviä yhteyksiä Bangladeshiin, sekä Bangladeshin hallitusta ja Bangladeshin vaatevalmistajien ja -viejien yhdistystä (BGMEA) varmistamaan, että kun Rana Plazan katastrofista on kulunut kaksi vuotta, avunantajien rahaston käytettävissä on vähintään 30 miljoonaa dollaria sovittujen korvausten maksamiseksi;
  5. kehottaa komissiota, Eurooppa-neuvostoa ja jäsenvaltioita tekemään korvauksesta keskeisen osan kestävyyssovituksesta ja käynnistämään Rana Plazan romahduksen kaksivuotispäivänä kampanjan sellaisten yritysten ”nimeämiseksi ja nolaamiseksi”, jotka ovat hankkineet tuotteita Rana Plazasta mutta jotka eivät ole täyttäneet velvoitteitaan eivätkä maksaneet avunantajien rahastoon, jotta Rana Plazan katastrofin uhrin ja heidän perheensä saivat jo pahoin myöhässä olevan asianmukaisen korvauksen;
  6. kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja jäsenvaltioita sulkemaan julkisten hankintasopimusten ulkopuolelle sellaiset yritykset ja niiden tytäryhtiöt, jotka loukkaavat Bangladeshissa ihmisoikeuksia ja työntekijöiden oikeuksia; katsoo, että tätä olisi sovellettava myös yrityksiin, jotka hankkivat tuotteita Rana Plazasta katastrofin tapahtumahetkellä ja jotka eivät ole vielä osallistuneet avunantajien rahastoon;

7. kehottaa komissiota täyttämään velvoitteensa seurata sitä, miten Bangladeshissa noudatetaan ihmisoikeuksia sekä työtä ja ympäristöä koskevia yleissopimuksia yleisessä suosituimmuusjärjestelmässä, ja kehottaa sitä kertomaan havainnoistaan parlamentille kestävyyssovimuksen solmimisen toiseen vuosipäivään mennessä, jotta voitaisiin toteuttaa asianmukaisia toimia silloin, kun suosituimmuusjärjestelmästä annetun asetuksen A liitteen III osassa lueteltujen yleissopimusten periaatteita loukataan vakavasti ja järjestelmällisesti;
8. toteaa, että tällä hetkellä 200 muoti- ja vähittäismyyntimerkkiä on allekirjoittanut oikeudellisesti sitovan palo- ja rakennusturvallisuutta koskevan sopimuksen, ja pitää sitä ensimmäisenä tärkeänä saavutuksena; kehottaa kuitenkin samalla vakavasti kaikkia tahoja ja erityisesti EU:n tuotemerkkejä, jotka eivät ole vielä allekirjoittaneet sopimusta, tekemään niin viipymättä;
9. kehottaa komissiota kehittämään uskottavia ja asianmukaisia ehdotuksia ja välineitä, joiden avulla voidaan parantaa avoimuutta ja seurattavuutta koko toimitusketjussa; katsoo, että tärkeän askeleen tähän suuntaan muodostaa toimittajia koskevan kaiken tiedon pakollinen toimittaminen EU:n markkinoille pääsyn ehtona;
10. kehottaa komissiota kehittämään ihmisoikeuksia ja huolellisuusvelvoitetta koskevia oikeudellisesti sitovia ja toteuttamiskelpoisia ehdotuksia, jotta voidaan tunnistaa todellisia ja mahdollisia rikkomuksia EU:n yritysten toimitusketjuissa ja korjata niitä tehokkaasti vaatealan toimitusketjun vastuullista hallinnointia koskevan lippulaiva-aloitteen alaisuudessa;
11. kehottaa komissiota, Eurooppa-neuvostoa ja jäsenvaltioita esittämään lainsäädäntöehdotuksen kolmansissa maissa toimivien EU:n yritysten ja niiden tytäryhtiöiden yhteiskuntavastuuta koskevista sitovista ja toteuttamiskelpoisista mekanismeista, jotta EU:hun sijoittautuneiden yritysten ja niiden tytäryhtiöiden olisi pakko noudattaa sosiaalisia ja työhön sekä ympäristöön liittyviä normeja koko toimitusketjussaan; pitää valitettavana, että jäsenvaltiot äänestivät 26. kesäkuuta 2014 hyväksytyä YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmaa vastaan, jolla perustettiin hallitustenvälinen työryhmä kehittämään kansainvälistä ja oikeudellisesti sitovaa välinettä monikansallisten yhtiöiden toiminnan sääntelemiseksi; kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä YK:n kanssa tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
12. panee merkille, että Bangladeshin työlainsäädäntöä muutettiin Rana Plazan katastrofin jälkeen; on kuitenkin erittäin tyytymätön siihen, ettei Bangladeshin hallitus monista lupauksista huolimatta ole esittänyt maan työlainsäädäntöä koskevia täytäntöönpanosääntöjä ja -asetuksia; kehottaa Bangladeshin hallitusta antamaan täytäntöönpanosäännöt ja -asetukset viipymättä ja poistamaan heti ammattiliittojen jäsenyyttä koskevan 30 prosentin vähimmäisvaatimuksen; korostaa, että kaikki lisäviipeet tulkitaan Bangladeshin hallituksen ilmeiseksi haluttomuudeksi toteuttaa tarvittavia toimia entistä kehittyneemmän teollisuussuhteiden järjestelmän aikaansaamiseksi;
13. kehottaa Bangladeshin hallitusta noudattamaan täysin maan kestävyyssovimuksen I ja II osan mukaisia sitoumuksia ennen kuin sopimuksen tekemisestä tulee kuluneeksi kaksi

vuotta heinäkuussa 2015, ja korostaa, että Bangladeshin työlaainsäädäntöä on tarkistettava edelleen; vaatii, että ILO:n yleissopimuksia 87 ja 98 noudatetaan täysin ja ne ulotetaan koskemaan kaikkia työntekijöitä ja myös työntekijöitä vientiteollisuuden vapaa-alueilla, joilla ammattiliitot ovat edelleen kiellettyjä ja työolot sekä terveyttä ja turvallisuutta koskevat normit tiedetään erittäin heikoiksi;

14. on pettynyt siihen, että Bangladeshin hallitus ei ole noudattanut sovittua määräaikaan 200 lisätarkastajan palkkaamiselle vuoden 2013 loppuun mennessä eikä se ole täyttänyt tätä tavoitetta vieläkään; toteaa, että raportoinnissa ja säännöllisissä seurantatarkastuksissa on vakavia puutteita ja että nämä toimet ovat keskeisellä sijalla kehityksen aikaansaamisessa ja tulevien katastrofien välttämiseksi; on samaa mieltä kansainvälisten ammattiliittojen kanssa siitä, että on palkattava lisää työtarkastajia, järjestettävä heille koulutusta ja taattava heidän riippumattomuutensa ja puolueettomuutensa; kehottaa Bangladeshin hallitusta siksi tekemään kaiken tarvittavan näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;
15. panee merkille valmisvaatealan tunnustettujen ammattiliittojen määrän kasvun (275 vuoden 2013 jälkeen) ja pitää sitä myönteisenä, mutta toteaa, että ne edustavat vain murto-osaa yli neljästä miljoonasta työntekijästä, joista suurin osa on naisia ja jotka toimivat yli 5 000 vaate- ja tekstiilitehtaassa; toteaa, että suurimmalta osalta ammattiliitoista on evätty oikeus työehtoneuvotteluihin; toteaa myös, että vuonna 2014 tunnistamismenettely on hidastunut ja että 26 prosenttia kaikista hakemuksista hylättiin ilmeisen mielivaltaisista syistä;
16. kehottaa BGMEA:ta noudattamaan ja maksamaan pikaisesti vähintään alalla sovittua minimipalkkaa; on vakaasti sitä mieltä, että sovittu minimipalkka on edelleen liian pieni kattaakseen alan työntekijöiden perustarpeet ja sitä on nostettava edelleen ammattiliittojen vaatimusten mukaisesti; kehottaa Bangladeshin hallitusta takaamaan, että vaatetusalan työnantajat maksavat viipymättä kaikki maksamattomat palkat;
17. on tyrmistynyt Bangladeshissa laajalti esiintyvistä ammattiliittojen vastustamisesta ja niiden hajottamisesta sekä hyvin dokumentoiduista ammattiliittoihin kuuluvien työntekijöiden ahdistelusta sekä ammattiliittojen johtajiin ja aktivisteihin kohdistetusta fyysisestä väkivallasta, mistä esimerkkinä on ammattiyhdistysjohtajan Aminul Islamín murha; puolustaa Bangladeshin työntekijöiden oikeutta perustaa ja rekisteröidä riippumattomia ammattiliittoja myös vientiteollisuuden vapaa-alueilla ja liittyä niihin pelkäämättä ahdistelua; kehottaa Bangladeshin hallitusta takaamaan nämä perusoikeudet ja saattamaan Aminula Islamín murhaajat oikeuden eteen;
18. korostaa, että Bangladeshin työntekijöiden ja ammattiliittojen oikeuksien jatkuva loukkaaminen heijastaa käynnissä olevaa perusoikeuksien ja demokraattisten oikeuksien jatkuvaa ja kasvavaa heikkenemistä Sheikh Hasinan johtaman Bangladeshin tämänhetkisen hallituksen alaisuudessa; toistaa tuomitsevansa jatkuvan painostuksen, jota hallitus kohdistaa poliittisen opposition jäseniin, ammattiyhdistysaktiiveihin, ihmisoikeuksien puolustajiin sekä toimittajiin; vaatii, että perustavia demokraattisia oikeuksia, kuten kokoontumisvapautta ja mielipiteenvapautta, kunnioitetaan aina;
19. katsoo, että demokraattiset ammattiliittorakenteet ovat elintärkeitä, sillä niiden toiminnan kautta voidaan taistella parempien terveys- ja turvallisuusvaatimusten ja

työolojen puolesta koko maailmassa ja myös parempien palkkojen puolesta; pitää tehtyjä sopimuksia tärkeinä ja perustavina askeleina, joiden avulla voidaan välttää uudet Rana Plazan kaltaiset tapaukset ja niiden aiheuttamat seuraukset; katsoo, että tämä koskee paitsi Bangladeshia myös muita maita, joissa tilanne on samalla tavoin huono erityisesti valmisvaatealalla;

20. toteaa, että nykyiset tuotantomenetelmät sekä monikansallisten jälleenmyyjien ja tuotemerkkien hallitseva asema Bangladeshin ja muiden maiden valmisvaatealalla tuo esiin vakavia kysymyksiä kestäväyydestä ja sellaisen talousjärjestelmän oikeutuksesta, joka perustuu työntekijöiden ja ammattiliittojen oikeuksien räikeään loukkaamiseen, mataliin palkkoihin ja riistoon, joiden avulla voidaan saavuttaa tarvittava liikevaihto sellaisen liikevoiton aikaansaamiseksi, jota globalisoituneessa kapitalistisessa taloudessa selviytyminen edellyttää; toteaa, että valmisvaatealalla tarvitaan globaaleja ratkaisuja sellaisen tilanteen välttämiseksi, jossa työntekijät saadaan toimimaan toisiaan vastaan;
21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Bangladeshin hallitukselle ja parlamentille, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetulle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille sekä ILO:n pääjohtajalle.